

בס"ד. ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א להתלמידים שיחי ערב יום הכיפורים לפני „כל נדרי“, ה'תשמ"ב.

תרגום חפשי

בהמשך לברכה שלאחרי תפלת מנחה — כידוע גדול מעלת תפלת המנחה ע"פ מארו"ל¹ ש„אליהו לא נענה אלא בתפלת המנחה“ — באה ברכה נוספת — היות שהמדובר אודות תלמידי ישיבת תומכי תמימים, ותלמידי הישיבות בכלל, שענינם הוא — תורה.

והרי ענין התורה שייך במיוחד ליום הכיפורים, כי יוהכ"פ הוא זמן מתן תורתנו דלוחות האחרונות² — והתורה היא כוס וכלי מחזיק ברכתו של הקב"ה³. החל מהברכה העיקרית⁴ הכתובה בתורה⁵ — „וידבר גו' דבר גו' יברכך גו' יאר גו' ישא גו' ושמו גו' ואני אברכס“.

והיות שהלוחות האחרונות הם באופן ד„כפלים לתושי“⁶ — הנה יה"ר שברכת התורה (לתלמידים) תהי' באופן כזה. היינו, נוסף על כל הענינים המדוברים בברכה הקודמת, יהי' אצלם לימוד התורה, הן לימוד הנגלה והן לימוד החסידות, באופן ד„כפלים לתושי“.

והרי הפירוש ד„כפלים“ בעניננו הוא (לא רק ב' פעמים כך, אלא) ריבוי שלא בערך⁷ — היינו, שלימוד התורה, הן נגלה והן חסידות, יהי' אצלם בריבוי מופלג, עד לאופן ד„ופרצת“.

והיות שיוהכ"פ הוא יום מיוחד בשנה, „אחת בשנה“⁸, ובפרט בנוגע לענין התשובה (כמ"ש הרמב"ם⁹),

וכמובן גם מזה שביוהכ"פ הי' הענין ד„סלחתי כדברך“ בלב שלם¹⁰ — שהתשובה דיוהכ"פ היא בתכלית השלימות¹¹ —

תהי' גם עבודת התשובה באופן ד„ופרצת“,

החל מ„ופרצת“ בלימוד התורה — לימוד התורה בחשק ובהתמדה ושקידה, שלא במדידה והגבלה כלל,

ו„גדול לימוד שמביא לידי מעשה“¹² — להמשיך זאת גם במעשה, וגם בלי מדידה והגבלה, „רחבה מצותך מאד“¹³,

ובהקדמת עבודת התפלה¹⁴, שענינה הוא — תשובה (כפשוטה) ותפלה בשלימותה, ועד „כדברך“.

(1) ברכות ו, ב. וראה בארוכה ד"ה לעולם יהא אדם זהיר בתפלת המנחה כו' עור"ת (סה"מ עור"ת ע' פב ואילך). תרצ"א (סה"מ קונטרסים ח"א רג, ב ואילך). ובכ"מ. (2) תענית ל, ב. וראה שם כו, ב במשנה ובפרש"י שם. (3) כמ"ש"נ אם בחוקותי גו' הונו עמלים בתורה כו' ע"מ לשמור ולקיים (רש"י מתו"כ ר"פ בחוקותי) גו' ונתחיי גשמיכם גו'. (4) שציווה השם מקור הברכות לברך את בני"י בכל יום (שו"ע אדה"ז או"ח סק"ח ס"א) ובאופן דשקדים, עד מהרה ירוץ דברו (לקו"ת ס"פ קרח. ועוד). (5) נשא ו, כב ואילך. (6) איוב יא, ו. שמו"ר פמ"ו, א. (7) כמובן משמו"ר שם. וראה ד"ה ביום השמע"צ תרפ"ו (סה"מ תרפ"ו ס"ע לו ואילך). רד"ה הנ"ל תרצ"ט. ד"ה הנ"ל תש"ו פל"ה. ובכ"מ. (8) תצוה ל, ט. אחרי טז, לד. (9) הל' תשובה פ"ב ה"רז. (10) נתחומא פקודי יא. פרש"י עה"פ תשא לג, יא. עקב ט, ית. תוד"ה כדי — ב"ק פב, א (בשם סדר עולם). וראה שמו"ר פנ"א, ד. פרי"א ספמ"ו. ועוד. וראה במפרשי המדרש (שמו"ר שם. פי' הרד"ל לפדור"א שם, וש"נ. ועוד) בזה שלשון הכתוב „סלחתי כדברך“ נאמר גבי חטא המרגלים (שלח יד, כ). (11) וידוע דתש"ע ושלימה שקורה בלימוד תורה כו' (תניא אגה"ת פ"ט. ועוד). (12) ראה קידושין מ, ב. וראה הל' ת"ת לאדה"ו פ"ד ס"גד. (13) תהלים קיט, צו. וראה פרש"י שם. (14) ראה לקו"ת ברכה צו, ב. קונטרס עה"ת פי"א ואילך, ושם פכ"ה ופל"ג.

ומעשינו ועבודתנו — ובמיוחד הפצת התורה, הפצת המעיינות חוצה והפצת התורה חוצה והפצת היהדות חוצה — תמהר עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה,

— והרי כל מעשה, כל דיבור וכל מחשבה נוספת, מוסיפה בזה, ועד להוספה באופן שלא בערך¹⁵ —

היינו, שעוד בימי הגלות האחרונים יהי' „לכל בני ישראל הי' אור במושבותם“¹⁶, כי ע"י „תורה אור“¹⁷, ממשיכים „אור“ בכל העיניים, ועד לאור כפשוטו, אור גשמי,

וזה נעשה גם כלי הממהר את קיום היעוד „והי' לך הוי' לאור עולם“¹⁸, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ואלו שאצלם ישנו הענין ד„תלמודו בידו“¹⁹ — ילמדו ביתר שאת וביתר עוז תורתו של משיח²⁰ מפיו של משיח,

ועוד לפני²¹, יתכוננו — מתוך שמחה וטוב לבב, מתוך „סלחתי כדברך“, ומתוך „פקודי הוי' ישרים משמחי לב“²¹, שמחה אמיתית ונצחית — ללכת לקבל פני משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש, ומתוך שמחה וטוב לבב.

15) ובלי הש"ס (קידושין מ, סע"א ואילך) והרמב"ם (הל' תשובה פ"ג ה"ד) לעולם (וברמב"ם מפורט יותר „כל השנה כולה“) * יראה כו' הכריע את עצמו ואת כל העולם כו' וגרם לו ולהם תשועה והצלה — ענינים שלא בערך כלל למעשה כו' שלו. 16) בא י, כג. 17) משלי ו, כג. 18) ישעי"ס, יט. 19) פסחים ג, א. וש"נ. כידוע הפירוש בזה (לקו"ת ואתחנן ו, ג. שה"ש כב, ד. ובכ"מ). שע"י הלימוד בעוה"ז וזכים ללמוד ולהשיג פנימיות התורה (בג"ע), וע"פ מ"ש בתניא רפלו"ז י"ל שעד"ז הוא בנוגע לתורתו של משיח (כמשמע גם מלקו"ת שה"ש שם), שההכנה לזה הוא ע"י לימוד התורה, נגלה דתורה ופנימיות התורה, בזמן הגלות. 20) ראה לקו"ת צו יו, א. שער האמונה פני"ו. ועוד. וראה פרש"י עה"פ שה"ש א, ב. 21) תהלים יט, ט.

(י עיין ט"ז (אויך סתקפ"ב סק"ג) שפי' לשון כזה — לא רוב כ"א כולה ממש.